

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی - کابل

۲۸ نومبر ۲۰۲۰

جنگ پنهان و بی صدای "پمپئو" و "غنی احمدزی"!

جمعه - ۰۷ قوس ۱۳۹۹ - کابل: هرگاه این احتمال را که "مایک پمپئو" ممکن است به خاطر ایجاد یک درگیری جدید بین ایران و کشورهای عربی خاورمیانه + اسرائیل + امریکا، به منطقه آمده باشد، نیز از یاد نبریم؛ این احتمال هم وجود دارد که هدفش از مسافرت به خاور میانه و دیدارش با نمایندگان دولت دست نشانده و طالب در قطر، مبارزه ای باشد از راه دور با "غنی احمدزی" که بعد از باخت "ترمپ" تا حد زیادی می خواهد با کارشکی در کار های اداره "ترمپ"، ضمن خوشخدمتی به اداره "بایدن" اهداف شخصی خود را نیز برآورده سازد.

تا جایی که از روند قضایا در قطر بر می آید، فکر می شود که طالب + پمپئو + خلیلزاد در یک طرف جبهه قرار گرفته اند و "غنی احمدزی" با کارمندان و دوستان عهدشکن و متزلزلش در طرف دیگر.

این را همه می دانیم که "غنی احمدزی" جهت انتخاب هیأت مذاکره با طالب، به گفته مردم کابل، پوست پشک را بر روی خود کشیده، تا توانست بعد از وقت کثی های زیاد و مشوره با "روغنی" کسانی را انتخاب نمود، تا حین مذاکره از پشت بر وی خنجر نزده، داستان "ابوموسی اشعری" را بر وی زنده نسازند.

چیزی که "غنی احمدزی" نخواست و یا نتوانست بفهمد این نکته بود که تمام آنهایی را که امیدوار به صداقت از جانب آنها بود، همه بدون استثناء علی رغم آن که در برخورد های داخلی در کنار "غنی احمدزی" قرار داشتند و یا بهتر است نوشت، امیال و اهداف ضدملی شان را زیر سایه و نام "غنی احمدزی" پیش می بردند، مگر در واقعیت امر همه آنها با هزارویک رشته به استخبارات منطقه و جهان به خصوص "سیا" وابسته بوده، به دستور "سیا" حاضر بودند و هستند تا بر روی مادران شان شمشیر بکشند، چه رسد به "غنی احمدزی".

این عدم شناخت از هیأت موجب گردیده که به محض ورود "پمپئو" و یک اشاره از جانب وی، همه در خدمتش قرار گرفته، خلاف دستورات صریح "غنی احمدزی" که از زبان "صدیقی" سخنگوی ارگ، رسمی و علنی ابراز شد، با طالب جور آمد نمایند. جور آمدی که در مرحله دوم به خلع "غنی احمدزی" از قدرت و تشکیل حکومت موقت خواهد انجامید.

آنچه مهم است و نباید از قلم بیفتد، انگیزه های متضاد دوطرف قضیه یعنی "پمپئو" و "غنی احمدزی" در قبال قضیه است. یعنی درحالی که "پمپئو" تلاش می ورزد تا هرچه زودتر مذاکرات صلح به نتیجه مطلوب برسد و قبل از ۲۰ جنوری سال آینده، "ترمپ" آن را امضاء نماید، "غنی احمدزی" نمی خواهد چنین کاری صورت پذیرد.

در اینجا نباید چنین پنداشت که گویا "پمپنو" عاشق تأمین صلح در افغانستان است و "غنی احمدزی" مخالف آن. اساس مسأله آن است که "پمپنو" تلاش می‌ورزد تا در آخرین روزهای حاکمیت شان با امضای قرارداد و آوردن طالب، کار شرکتی را که زیر نام پسر "خلیلزاد" مگر با سرمایه "ترمپ" جهت انتقال گاز و نفت آسیای میانه از طریق افغانستان به امضاء رسیده به سرانجام برساند؛ عکس آن "غنی احمدزی" که تا مغز استخوان از تک روی ها و برخورد های اداره "ترمپ" منزجر است و در این قرارداد، هیچ نوع حقی برایش قایل نشده اند، می‌خواهد کار را تازمانی معطل نماید که وقت "ترمپ" به اتمام برسد.

در آنوقت ضمن آن که ممانعت "ترمپ" از ثبت یک پیروزی، به مذاق "بایدن" و اداره اش خوش خواهد خورد، کارت های بازی انتقال گاز و نفت را نیز دوباره به هم زده، شاید به نام پسر خودش مگر با سرمایه دموکراتها آن پروژه را فعال بسازد و بدان وسیله هم از حریفانش انتقام بگیرد و هم خودش و "روغنی" به نان و نوائی برسند.
هموطنان گرامی!

این را باید از قبل بدانیم که نه اشغالگران و نه هم جواسیس و دست نشاندگان آنها، هیچ گاهی و در تحت هیچ شرایطی به منافع مردم ما و کشور ما نمی‌اندیشند، در نتیجه هر نوع اختلافی که بین شان به وجود آید، فقط مسأله تقسیم منافع در بین است. دیده شود که "غنی احمدزی" قادر خواهد شد با مهره های قبلی اش این جنگ را با رئیس قبلی اش پیش ببرد و یا این که با دور انداختن برخی از آنها می‌خواهد، جانب خود را تقویت نماید.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می‌طلبند!